תיעוד התוכנית

הסבר כללי:

הקומפיילר מקבל קובץ cmm, ומקמפל אותו בצורה הבאה:

קובץ הpart2.y) bison אסימונים כאשר כל אסימון מכיל מבנה נתונים בשם Port3_helpers.hpp (המוגדר בקובץ part3_helpers.hpp) שהשדות הרלוונטיים בו לאותו (Node אסימון מעודכנים ע"י הצו. כל עוד החסום לא מזהה כלל גזירה הוא מכניס את האסימון למחסנית (shift) וכאשר הוא מזהה כלל גזירה (במידה ויש חוסר בהירות האם באמת הכוונה לכלל הזה הוא משתמש בכללי ההחלטה שנקבעו) הוא מוציא מהמחסנית את כל האסימונים של הכלל (reduce), מפענח אותו , בודק את הכללים הסמנטיים הנובעים מהאסימון, מדפיס קוד (emit) במידת הצורך, מעדכן את מבני הנתונים של הקומפיילר (במידת הצורך) ומעביר הלאה את הנתונים החשובים. לאחר סיום יצירת שפת המכונה, בעזרת מבני הנתונים ממווסף לקובץ המידע הרלוונטי ללינקר. במידה ויש שגיאה (מכל סוג) השגיאה תודפס למסך (סוג ופירוט) ולא ייווצר קוד מכונה (קובץ rsk).

מבני נתונים:

- Node מבנה הנתונים של כל אסימון, מבנה נתונים כללי שמאפשר שימוש לכל האסימונים
   ללא תלות בתוכנם. מכיל בתוכו:
  - id עבור אסימונים של name מחרוזת
- int, float, pointer, void,) עבור משתנים וביטויים type .2 type (volatile
- offset .3 מיקום ביחס לתחילת רשומת ההפעלה עבור משתנים, יכול להיות שלילי
- de-reference למצביעים –offsetReg .4 (LVAL).
- de- משתנה בוליאני שמצביע על כך שהמשתנה הוא –dereferencedPtr .5 reference
  - auad .6 מספר שורה בקוד המכונה.
  - place .7 מספר רגיסטר בתוכו מאוכסן הערך של האסימון (עבור ערך של ביטויים)
- nextList, falseList, trueList:backpatching כל סוגי הרשימות עבור.
- 9. argDefinitions שמות משתנים שהוגדרו עבור הצהרה על מספר משתנים .9 או עבור ארגומנטים של פונקציה.
  - argTypes .10 הטיפוסים של המשתנים מהסעיף הקודם.
  - argRegs .11 מספרי הרגיסטרים של המשתנים המועברים לפונקציה.
    - שבנה הנתונים של משתנה. מכיל בתוכו: Symbol מבנה הנתונים
    - offset .1 היסט מתחילת רשומת ההפעלה.
  - (int, float, pointer, volatile) סוג המשתנה type .2
- SymbolTable מבנה נתונים המחזיק בתוכו את כל המשתנים ה"חיים" בזמן מסוים, בנוי כווקטור של somaps כאשר כל maps מחזיק בתוכו את כל המשתנים של בלוק מסוים, ומיקום maps בוקטור מצביע על עומק הscope. במבנה נתונים זה ניתן לחפש משתנה, להכניס משתנה, לפתוח בלוק חדש, לסגור בלוק ולאפס את כולו, והוא מכיל בתוכו:
- value וקטור של maps, כאשר בכל map הוא שם המשתנה, והsymTable .1 הוא מבנה הנתונים של אותו המשתנה.

- שמחזיק בתוכו את כל המידע שצריך לדעת על –FunctionInformation
   פונקציה, והוא מכיל בתוכו:
- 1. argTypes סוגי המשתנים שהפונקציה מקבלת (לפי סדר ההצהרה על המשתנים)
  - 2. argNames שמות המשתנים של הפונקציה (להשוואה בין הכרזה למימוש).
    - (int, float, void) סוג ערך החזרה –returnType .3
    - 4. locationInFile מיקום תחילת הפונקציה בקוד המכונה (מספר שורה)
- כל המיקומים בקוד המכונה בהם הפונקציה נקראה –callLocations .5 (לטובת linkı backpatch)
- CodeBuffer מבנה נתונים שמחזיק בתוכו את הקוד שנוצר בשלב הקומפילציה, מחזיק כל שורה בקוד בתא בתוך ווקטור (לפי סדר השורות), ומאפשר להוסיף שורה חדשה, לבצע backpatch לשורה קיימת, לקבל את מספר השורה הבאה ולקבל את הקוד כמחרוזת אחת ארוכה. מחזיק בתוכו:
  - -code .1 וקטור של הקוד, כמתואר למעלה.

:Backpatch

:backpatch המקרים בהם נבצע

- בעת מימוש פונקציה: כאשר נזהה שאנחנו נמצאים בכלל גזירה שמבצע reduce למימוש פונקציה, נבדוק האם הפונקציה כבר הוכרזה, ואם כן, נבדוק האם היא כבר נקראה בקוד, במידה וכן, נלך לכל השורות הרלוונטיות (שמור בתוך המידע של כל פונקציה) ונבצע backpatch לשורה בה הפונקציה ממומשת.
- בעת סיום פונקציה (סגירת בלוק חיצוני של פונקציה): נבצע backpatch של הextList של הבלוק לשורה הבאה בקוד. בnextLists של הבלוק ישבו כל הextLists של בוצע backpatch עד לשלב זה.
- עבור STMT_LIST: נבצע backpatch של הextList לmextList לSTMT הבא. (כאשר stmt הבא. (כאשר stmt האחרון יטופל ע"י הeduce לבלוק)
- trueList, falseList, ל backpatch יש צורך לבצע if-then-else עבור ASSN_C עבור nextList, ללל nextList
- שבור CNTRL מהסוגים השונים (if-then, if-then-else, while-do): יבוצע backpatch בדומה עבור לנעשה בהרצאה ובתרגול.
  - עבור תנאי or/and בדומה לנעשה בהרצאה ובתרגול.

מבנה רשומת הפעלה:

מבנה רשומת ההפעלה הוא:

כאשר 11 מצביע לתחילת רשומת ההפעלה, ו12 לסופה.

קריאה לפונקציה:

תהליך הקריאה לפונקציה מתרחש בצורה הבאה:

- 1. הפונקציה **הקוראת** שומרת את הרגיסטרים שלה (כולל 11,011) ברשומת הקריאות ומקדמת את 12 לפי כמות הרגיסטרים שצריך לשמור (כולל הרגיסטרים השמורים).
- 2. הפונקציה הקוראת מכניסה להמשך רשימת ההפעלה את הארגומנטים לפונקציה הנקראת מהסוף להתחלה (הארגומנט האחרון של הפונקציה נקראת מוכנס ראשון, ומעליו הארגומנט הקודם וכך הלאה) ומקדמת את 12 בהתאם.
- 3. הפונקציה **הקוראת** מקצה מקום לערך ההחזרה של הפונקציה הנקראת מעל המקום המוקצה לארגומנט הראשון של הפונקציה הנקראת, ומקדמת את 12 בהתאם.
  - 4. הפונקציה הקוראת מקדמת את 11 ל12.
  - הפונקציה הקוראת מבצעת קפיצה ושומרת ברגיסטר 10 את כתובת החזרה.
    - 6. הפונקציה הנקראת מתחילה בפעילותה.

חזרה מפונקציה:

תהליך החזרה מפונקציה מתרחש בצורה הבאה:

- 1. הפונקציה **הנקראת** מעדכנת את ערך ההחזרה במקום המיועד לכך (4- 11)
  - 2. הפונקציה **הנקראת** מעתיקה את ערכו של 11 אל 12.
  - 3. הפונקציה הנקראת מבצעת קפיצה לכתובת ברגיסטר 10.
- 4. הפונקציה הקוראת מחסרת מ12 את המקום שהקצתה לשמירת רגיסטרים ולערך החזרה.
- 5. הפונקציה הקוראת משחזרת את ערכי הרגיסטרים שלה (כולל השמורים) מרשומת ההפעלה.
  - הפונקציה הקוראת מכניסה לרגיסטר את ערך החזרה של הפונקציה הנקראת.
    - 7. הפונקציה הקוראת ממשיכה בפעילותה.

רגיסטרים שמורים:

כתובת החזרה של הפונקציה	10
תחילת רשומת ההפעלה	I1
סוף רשומת ההפעלה	12

מודולים:

המודולים בתוכנית הם:

- בתוכו את קוד המכונה הנוצר. CodeBuffer אובייקט מסוג –codeBuf שמכיל בתוכו את א
- symTable אובייקט מסוג SymbolTable שמכיל בתוכו את כל המשתנים ה"חיים" בזמן symTable נתון לפי היררכיה של בלוקים.
  - של אובייקטים מסוג map –declaredFunctions כאשר map –declaredFunctions של אובייקטים מסוג הוא שם הפונקציה, ומכיל בתוכו את כל הפונקציות שהוצהרו עד שלב זה בתוכנית, ארגומנטים, מיקום המימוש (במידה וקיים) ומספרי השורות בהן קוראים לפונקציה.
    - FunctionInformation של אובייקטים מסוג map —implementedFunctions כאשר הkey הוא שם הפונקציה, ומכיל בתוכו את כל הפונקציות שמומשו עד שלב זה בתוכנית, ארגומנטים ומיקום המימוש.
- שמחזיק בתוכו pendingFunc אובייקט >pendingFunc אובייקט pair<string, FunctionInformation אובייקט ווניטי בעולב בו עוד לא ידוע האם זהו מימוש או הכרזה. אובייקט זה רלוונטי לקריאה רקורסיבית לפונקציה שטרם הוכרזה. בעזרת אובייקט זה ניתן לדעת את פרטי הפונקציה לפני שהיא נכנסת למבנה הנתונים המתאים (פונקציות ממומשות או מוכרזות).

:statics

המשתנים הסטטיים בתוכנית הם:

- הפנוי הבא. –nextFreeRegI הפנוי הבא.
- -nextFreeRegF הכנוי הבא.
- funcStartingLine מספר השורה של תחילת הפונקציה הנוכחית (לטובת (backpatch).
- currentStackOffset המקום הפנוי הבא ברשומת ההפעלה (הffseta) במחסנית מ1ו).
  - ערך ההחזרה של הפונקציה הנוכחית (לטובת בדיקת ערך –functionReturnType למימוש פונקציה).

קבצים:

rx-cc לטובת קומפילציה של הקבצים מייצר קובץ make –Makefile

מכיל את הפונקציות הפועלות על מבנה הנתונים בתרגיל -Part3_helpers.cpp

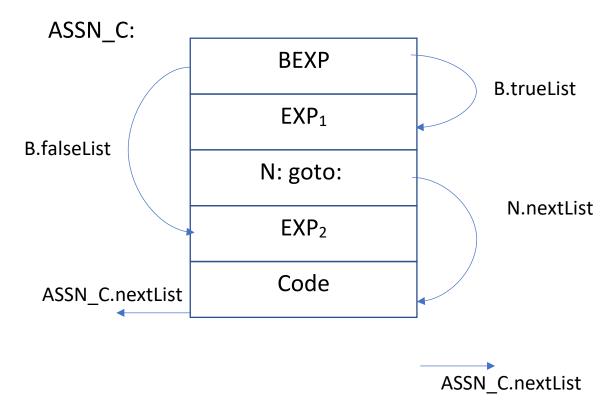
Part3_helpers.hpp- מכיל את מבנה הנתונים, ההצהרות על הפונקציות של מבנה הנתונים -Part3_helpers.hpp

-Part3.lex מנתח לקסיקלי ומטפל בשגיאות לקסיקליות.

Part3.ypp- מנתח תחבירי, מנתח שגיאות סמנטיות, מייצר הקוד ומטפל בשגיאות: תחביריות, סמנטיות ותפעוליות.

חלק יבש

1. פריסת קוד עבור ASSN_C.

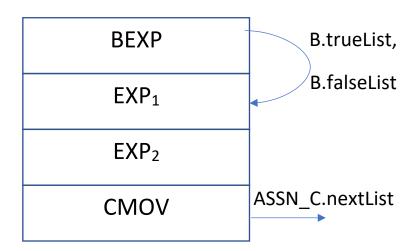
מכיוון שכתוצאה מBEXP נבצע רק פעולה אחת מ2 הEXP, כאשר נגיע לBEXP מכיוון שכתוצאה משבע רק פעולה אחת מ2 הבער נמצא הערך אותו נרצה לשים בLVAL.

```
: b = (3>4) ?1 : 2; ... qit nacite value .2
```

```
# insert 3 to reg I3
1 COPYI I3 3
2 COPYI I4 4
                 # insert 4 to reg I4
3 SGRTI I5 I3 I4 # if I3>I4 then I5 = 1 else I5 = 0;
                  #if I5 = 1 goto B.truelist
4 BNEQZ 6
5 UJUMP 8
                 #if I5 = 0 goto B.falselist
6 COPYI I6 1
                 # insert 1 to reg I6
                 # goto N.nextlist
7 UJUMP 9
8 COPYI I6 2
                # insert 2 to reg I6
9 STORI I6 IO 0 # set b value to I6 value
```

.3

ASSN_C:

נכניס את ההשוואה לרגיסטר ולאחר מכן ללא תלות בתוצאת הEXP נבצע את שני הEXP (ולא רק אחד כמו בסעיף 1) לאחר מכן בפקודת CMOV נבדוק את ערך רגיסטר ההשוואה, נציב את ערך הביטוי ונצא.

.4

```
1 COPYI I3 3  # insert 3 to reg I3
2 COPYI I4 4  # insert 4 to reg I4
3 SGRTI I5 I3 I4  # if I3>I4 then I5 = 1 else I5 = 0;
4 BNEQZ 6  #if I5 = 1 goto B.truelist
5 UJUMP 6  #if I5 = 0 goto B.falselist
6 COPYI I6 1  # insert 1 to reg I6
7 COPYI I7 2  # insert 2 to reg I7
8 ADD2I I8 I0 0  # insert b address to I8
9 CMOV I8 I5 I6 I7# MEM[I8] = (I5 = 1) ? I6 : I7
```